

ART CONTEMPORÀNI

La casa Dalmases de Cervera acull fins al 20 d'octubre l'exposició 'Art singular, elogi de les emocions'. Més de cinquanta artistes, entre referents internacionals i aficionats, comparteixen espai per donar visibilitat a l'art produït per persones amb altres capacitats i trastorns mentals. Una exposició per trencar prejudicis.

Per JAUME BARRULL CASTELLVÍ

Hi ha obres que no necessiten presentació, sempre n'hi ha una a la Galeria de Pàris sense saber qui n'és la Ginevra de Leonardo da Vinci. Malgrat tot, a la vista de la pintura, discretament, hi ha una placa que posa el títol de l'obra, fuitos, fany i una breu explicació. Si en aquest cas fins i tot sera prescindible, no és així quan es tracta de l'art contemporani. Com que sovint l'obra no parla per si mateixa, o ho fa amb un llenguatge tan criptic que ens artiquem a lectures extòmiques i fins i tot contradictòries, els autors afiliats a l'art conceptual necessiten de les paraules del llenguatge comú, per explicar el sentit òptim de les seues obres.

Sense les explicacions pertinenents, sobretot quan es tracta d'art contemporani, els visitants que-

den al descobert, el públic queda sofí amb els seus prejudicis. L'exposició *'Art singular, elogi de les emocions'* és una aposta molt atrevuda i atractiva. No ho és tant perquè les obres s'hagin de gaudir sense vestir amb paraula, sinó pel fet que hi podem trobar una cincantena d'artistes, des de novells fins a consagrats, sense que ningú ens defagi qui és qui.

Tampoc no és un joc, "és una tra-

vera d'explicar que l'art produsat per persones diagnosticades amb algun tipus de discapacitat o que patescen trastorns mentals és capaç", respon Eva Calatayud, de la Fundació Josep Santacana i comissària tècnica del projecte "per això en diem art singular". Els artistes participants són de tot Catalunya, i en la seua majoria són uniamarca de centres i fundacions de suport a persones amb altres capacitats. Aquesta és la se-

gona vegada que muntam aquesta exposició i tornem a comptar amb la col·laboració de l'artista Andréu Bedmar. Li hem donat llibertat total per escollir les obres i per fer el muntatge a la Casa Dalmases. Quan van veure l'exposició van saber quina idea, una cosa que està viva, que transmet per ella mateixa moltes sensacions perquè cada habilitat és única i irrepetible". Quadres, escultures, intervencions. Des del

DATES PRÀCTIQUES

Ora

Casa Dalmases

Carrer Major 87-89 de Cervera

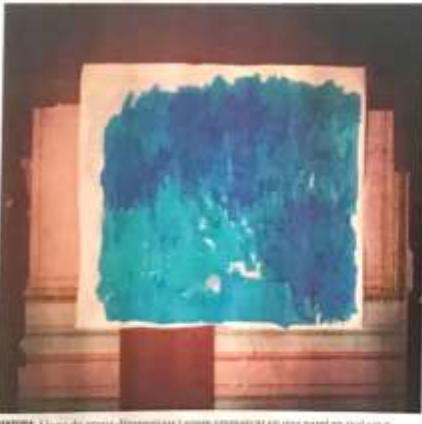
Fins que:

dimarts 20 d'octubre

Horari:

Dimarts a divendres, de 18 a 20 h
Dissabdes i diumenges, de 12 a 14 h i de 18 h a 20 h. Entrada gratuita

Més informació: casadalmases.org

PINTURA. Llores de grata (2010), obra d'Andreu Bedmar, en una parella de quadres.

CREACIÓ I MUNTATGE. L'artista català Andreu Bedmar ha concebut la instal·lació a la Casa Dalmases en una experiència distesa i inèdita.

6 FACTURA

moment en què entrem a la casa trobem peces d'art, obres que dalgunes maneres connecten amb l'espat i ens diuen alguna cosa. Quina? Àndrés Bolívar responsta que "cada vegada estic més desconnectat dels discursos intel·lectuals al voltant de les obres d'art contemporània, les quals diuen diagrames matemàtics dins dins segons les nostres pròpies intuicions. Los pocs que han fet tota aquella gent, que no es professional segueixen en molts casos pinta o la escultura sense cap intenció conscient, és capaç de crear obres que transmeten emocions, que les veus i tenen una llengua especial, ja sigui darrere d'elles, seguint la tinta en blanc de fer que la cosa vagi on jo vulg". Aquesta mirada sobre l'art no és llevat perquè jo també estic connectat per la manera com el món de l'art es mou ell mateix.

Bolívar, tancar durant tres dies a la Casa Dalmases per concretar l'exposició, es deixa guiar per l'instint. "Despullar els amfits i convertir-los en accions no és fàcil", la matinal lació que ha minyat a Cervera

és dura i irrepetible. "El fet que artistes consagrats com Fontcuberta, Castro, Pinti, Góngora, Iglesias o Garikiztegi Cuevas es presten a aquest tipus d'iniciatives també és molt important per a nosaltres", recorreix Calatayud, "són artistes amb una carrera solvent i reconeguda a nivell internacional que no teien cap inconveniència d'exposar de manera anònima al cantó de gent que potser és la pressa vegada que han fet". Ramon Gabernet és de Mallorques, diagnosticat d'esquizofrènia, mai no ha deixat de casar. "Des d'aleshores superava d'artistes però és molt complicat trobar formes. Pescava pintar i dibuixar cada dia, ho feia des de petit i és el que més magnificia, migdia a setmana els mateus pensaments de bandit", confessa. "Generalment treballa amb pin-

RAMON GABERNET. Aquest artista de Mallorca explica un autorelat, una de les seves obres més personals.

INVASSIÓ ARTÍSTICA. Durant la visita hem d'assumir-nos els vells bons objectes perquè poden tornar poca en qualsevol racó de la casa.

ARTISTES

Tothom té dret a intentar ser artista

L'exposició de Cervera és una més de les activitats que la Fundació de Guissona està desenvolupant per valorar l'art singular. Un dels projectes és connectar aquests artistes amb el mercat de l'art contemporani, una passa que demana de la complexitat de galeristes, crítics i responsables d'espais museològics i exposicions. Les persones amb altres capacitats o que patixen algun tipus de trastorn mental estan en una situació legal molt complexa. Les dife-

rents figures jurídiques al seu voltant, des de la família directa fins a fundacions, fa que la varietat de realitats que conviu sigui molt diferent. Des de joves que tenen algun percentatge de discapacitat intel·lectual i viuen amb els pares o amb una certa autonomia fins a noies que depenen d'una fundació i viuen totalment tutelades. En la majoria dels casos aquesta gent regula fins i tots d'ingrés en forma de pensió, la qual no acostuma a ser suficient per tenir una vida digna. El fet de perce-

ber uns diners públics els impedeix d'emetre factures, ja que aquelles se suposa que deriven d'una activitat laboral. La fundació està treballant amb juristes, experts en drets d'autor i diferents assessors legals per mirar de preparar un canvi en la llei. El seu objectiu és que sia nous i nous que tenen habilitats artístiques i podrien tenir sortida a mercat de l'art poguin arribar a lucrificar i amb la venda de les seues obres poder tenir uns ingressos per dedicar-se a la creació artística.

ART CONTEMPORÀNI

tura acrílica, encara que aquesta vegada li exposa una mica més llieta amb la tècnica del gravat". El criteri que l'Eva Calatayud i l'Andrés Belmar han seguit per escollir les obres és que els transmetin algunes coses. "No intentem parlar d'un discurs, d'un concepte concret que ens expliqui una gran idea, només arribant que sigui capaç d'atreure la nostra mirada perquè la trobem inquietant", explica l'Eva.

El que proposa l'exposició és troncar frontieres i posar en dubte els prejutges; la idea és que tothom pot arribar a ser artista si allò que fa li surt realmente de dins. "El processos creatius són molt personals i com més intuitius més atractius els trobo. En aquest procés de recerca entre gent que la societat tendeix a considerar que són discapacitats, i per tant se li nega la possibilitat de ser artistes plàstics, he trobat gent que ha arribat a crear un estil que s'assemeja molt al d'una autora

FUNDACIÓ SANTACREU. Eva Calatayud, de la comissió tècnica del projecte.

ABSTRACT. L'artista i fundadora Eva Calatayud i l'artista Andrés Belmar.

PISES D'IMPER. Algunes peces desplaçades després de l'exposició

L'exposició no dóna informació dels artistes ni les obres per tal que el públic la visqui sense prejudicis

L'art singular és un concepte encunyat per valorar la creativitat de persones amb altres capacitats

que és prou important als circuits internacionals. He vist obres que si l'agafis i foses nyeus a galeries alemanyes i els diguis que és d'aquesta artista anglesa, s'ho creixerà", confessa l'Andrés. Al final Mimi va preguntar si la línia parlava o no parlava, és tan senzilla com això".

No és fàcil desprendre's de prejucici quan es tracta de peces que defugen la mirada figurativa i la cerca de la bellesa segons els canons més populars. L'art singular té la voluntat d'incomodar i d'integrar, de provocar reaccions i reflexions. Per una banda vol que el públic es vegi forçat a pensar per ell mateix, d'altra banda vol demostrar que les persones que patixen traistors mentals tenen habilitats artístiques que van més enllà de la mateixa teràpia particular. "És cert que molts centres fan tallers de manualitats sense cap ambició artística. No hi ha res a dir si els resultats passen una bona estona, però des de la Fundació Josep Santacreu pensem que també és viable organitzar ta-

llers amb una clara vocació artística. No param d'ensepar-los tècniques clàssiques de pintura o escultura, sinó de donar-los les eines perquè desenvolupin el seu instint creatiu. Hi ha moltes gent que pot fer coses molt commovedores des de la visibilitat ho volen potenciar", explica l'Eva. La casa Dalmases, un palau preciós i decadent al centre de Cervera, és un espai inadecuat per acollir una mostra d'art realment transversal i sincerament integradora.

